

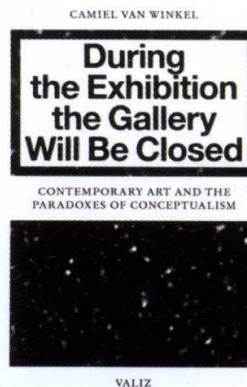

geregeling
de kunst
ees ik op de
ek. Deze
p de inhoud
uwendienst
de grootste
beeldende
ek, uitgege-
van 60-ja-
kunst-
staan. De
erwerpen
betekenis
de Neder-
spannings-
de kunst
et boek
ken die per
ikt zijn.
arsnamen
eid geraakt
enaars zie
door de
k de veel-
voor een.
ns zes op
l raak ik
st. Er staat
nd besef ik
jaar in de
op, heb ik
in oog valt

During the Exhibition the Gallery Will Be Closed

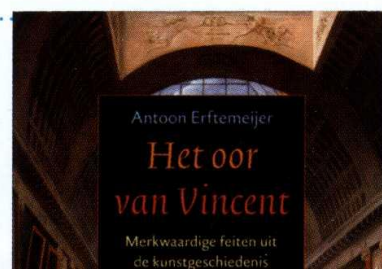
During the Exhibition the Gallery Will Be Closed staat met grote letters op de kaft van het laatste boek van Camiel van Winkel. Van Winkel is een kunsttheoreticus die eigenzinnige vragen stelt aan eigentijdse kunst. De ondertitel *Contemporary Art and the Paradoxes of Conceptualism* bevestigt mijn vermoeden dat de overwaardering van conceptuele kunst het punt vormt van Van Winkel's aandacht. In het boek stelt Van Winkel diverse vragen zoals 'Wat is conceptuele kunst' en 'Wat is de invloed geweest van conceptuele kunst in de kritische en historische kunsttheorie'. Dit zijn grote vragen waar geen eenduidig antwoord op is te geven. Uit verschillende vorige essays van Van Winkel herinner ik mij dat hij niet erg houdt van teveel conceptuele aanstellerigheid in de kunst. *Moderne leegte*. *Over kunst en openbaarheid* (1999), *The Regime of Visibility* (2005) and *De mythe van het kunstenaarschap* (2007) zijn enkele van zijn geschriften. Uiteindelijk komt Van Winkel tot de conclusie dat we in het post-conceptuele tijdperk leven. Hij wenst dat er een degelijk theoretisch en kritisch raamwerk wordt ontwikkeld door historici met criteria om het gebrek aan afstand tot contemporaine kunst te compenseren. Dit gaat hem niet worden, is mijn eerste reactie. Deze overtuiging ontleen ik aan het feit dat zeker het esthetische onderdeel van kunstgeschiedenis een pseudowetenschap is, net als esthetiek, filosofie, psychologie, sociologie en meer. Subjectiviteit domineert hier het empirische en zelfs als er criteria worden geformuleerd dan zijn deze niet meer dan een consensus over algemene onderbuikgevoelens. Je kunt er alle kanten mee op, daar helpen geen criteria tegen. Kunst is uniek net als ieder mens, je kunt erop wachten dat zij zich aan hokjes en raamwerken ontworstelen. Dat is juist zo leuk van de kunst. Van Winkel is een fantastische schrijver en in zijn teksten komt niet de kunst maar de persoon Van Winkel naar de oppervlakte. Een kunstkenner die meer structuur en controle wil; meer regels. Kunst is chaos, dat is het altijd geweest, kunstenaars zijn voor het merendeel vrijheidsstrijders die zich aan regels willen ontworstelen dus Van Winkel is voorlopig nog niet uitgeschreven.

During the Exhibition the Gallery Will Be Closed, Contemporary Art and the Paradoxes of Conceptualism, Camiel van Winkel, Valiz, Amsterdam 2012, ISBN 978-90-78088-56-1.

Het oor van Vincent

De geschiedenis benoemt kunstenaars die op het randje balanceren van waar het gangbare overgaat in het bijzondere of buitenissige. Vincent van Gogh is hier een voorbeeld van. Het boek *Het oor van Vincent* heeft als invalshoek bijzondere feiten, vreemde kwesties of schokkende gebeurtenissen. Dit boek komt voort uit een ja-

De Nieuwe G
Het kunstena
Nieuwe Gang
dertig jaar. O
organiseerde
stellingen var
al lange tijd v
het initiatief.
boek staat ee
en beeld van
kunstenaars.
mooi beeld va
ruimte. Een k
tief dat dertig
een zeldzaam
of het pand o
de gemeensch
door verschui
de groep. Dit
in opheffing.
heeft zijn beg
een zo laag m
een zo goed r
tatie te gener
den, ondanks
door de orra